

számot adni arról, hogy az utóbbi napokban megfordult-e üzletében valamilyen gyanús alak, ugyanígy a Bokor-üzlet személyzele sem tudott semmi olyant, ami további támpontul

szolgálhatna.

A nyomozásnak egyelőre tehát semmiféle eredménye sincs.

A Délvidéki Automobil Klub első turautja

„A klub hívatása az, hogy Szegedet bekapcsolja a nemzetközi automobilforgalomba”

(A Délmagyarország munkatársától)
A Délvidéki Automobil Klub vasárnap indul el Szegedről első nagyobb, kétnapos turájára, amelyen harminc szegedi autó és nyolc motorkerékpár vesz részt, de utközben a S kerület minden városában csatlakoznak hozzája. A turát dr. Shvoy Kálmán tábornok, a klub elnöke vezeti. A tura célja nem sportteljesítmény, hanem **propaganda a motorsport számára**. A turán résztvevők végig látogatják a kerület minden nagyobb községét és városát, hogy tiszteljenek a klub alapítóinál és támogatóinál.

A tervezet szerint az autók reggel öt órakor indulnak a Széchenyi-térről, Dorozsmán, Majsán,

Halason, Kecelen, Sükösdön, Érsekcsanádán, Baján, Hajóson, Miskén, Kalocsán, Kiskörösn, Páhin, Izsákon át délután hat órakor érkeznek Kecskemétre. Kecskemétről reggel hat órakor indulnak tovább és Fegyeházán, Gátéren, Csongrádon, Szentesen, Derekegyháza, Nagymágócsan, Oroszán, Csorváson, Békéscsábán, Gyulán, Ókigyóson, Ujkigyóson, Csanádapácán, Pusztaföldváron, Hódmezővásárhelyen, Földeákon, Makón, Kiszomboron, Klárafalván, Deszken, Szőregen keresztül este negyedkilenc órakor érkeznek Szegedre vissza.

A tura résztvevői szombat délután autóikkal felvonultak a városháza előtt és dr. Shvoy Kálmán tábornok vezetésével a közgyűlési teremben tisztelgett dr. Aigner Károly és dr. Somogyi Szilveszter polgármesternél, akiket a klub nevében Shvoy tábornok üdvözölt.

Shvoy tábornok üdvözlő beszédében elmondotta, hogy a Délvidéki Automobil Klub három évvel ezelőtt alakult meg és néhány hónappal ezelőtt nyitotta meg klubhelyiségét. Ezzel kezdte meg tulajdonképeni működését is. A klub célja, hogy minél szélesebb körben megkedveltesse a motort, mint a modern sport egyik legszebb eszközét és hogy **motorcentrumot teremtsen Szegeden**. A klub most rendezi meg első turáját és ellátogat Csonka-magyarország déli részének határpontjaira is. Az indulás előtt eljött a klub, hogy tiszteljen a város két vezetője előtt és támogatását kérje nemes törekvéseihez.

Dr. Aigner Károly főispán válaszában kijelentette, hogy Szeged büszke lehet, amiért a Délvidéki Automobil Klub falai között alakult meg. A város hatósága a klub törekvéseit mindenben támogatja minden rendelkezésére álló eszközzel, mert éri a klub működésének jelentőségét. A klub hívatása az, hogy **Szegedet bekapcsolja a nemzetközi automobilforgalomba** és ezzel ismertté tegye az ország határain túl is. A turaut előtt klubtársi szeretettel üdvözlö a résztvevőket és bejelenté, hogy a turán maga is résztvesz.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester válaszában elmondta, hogy a klub hívatása az, hogy a város hatósága mindig támogatni fogja a klub hasznos törekvéseit. Örömmel üdvözlö az automobil klubot

A serdülő ifjuságnak reggel felkeléskor egy-egy kis pohárnyi természetes „Ferenc József” keserűvizet kell adni, mert gyomor-, bél- és vértisztító hatásának fiuknál és leányoknál igen fontos eredményeket köszönhetünk. A gyermekklinika a Ferenc József vizet már a kicsinyek makacs szorulásakor kitűnő sikerrel alkalmazzák. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben. B.4

abból az alkalomból, hogy most megleszi az első lépést működése terén.

A résztvevők egy főispán, mint a polgármester választást éljenzéssel vették tudomásul, majd levonultak a Széchenyi-térre, ahol autóikba szálltak és a korzó nagy közönségének sorfala között vonultak vissza a klub klauzál-téri helyisége elé. A kétnapos turauton a következő automobil-tulajdonosok vesznek részt:

Dr. Shvoy Kálmán tábornok, dr. Aigner Károly főispán, Királyi Magyar Automobil Klub két kocsival, Magyar Toxuring Klub, Magyar Atlétikai Klub, Zombory Rónay Imre, dr. Telbisz Imre, Bajsai Beliczay Miklós, Auesini Ferenc, Fabricszky István, Kalapis János, Aigner Ferenc, ifj. Blaskovich Ernést, Blaskovich Péter, Órhalmy Károly, Rácz Antal, Kuésses Pál négy kocsival, ifj. Zsarkó Imre, Fehér István, Taszl Antal, dr. Sirchich György, ifj. Sándor Ferenc, Vadas Ferenc és dr. Kovács Kálmán.

Motorkerékpárral: Ifj. Klement Antal, Varga László, Zachariás György, ifj. Horváth Ferenc, dr. Balla Izidor, Pál János Albert, Nemes Pécsi László.

Három okos szó:

Szegszárdy bőrdő jó!

Csak 16 fillér darabja

Fővárosi színházak, Milliók. Pesti Hírlap könyve, Genius, Tevan, Modern könyvtárak
Könyvtárak és egyes költő könyveket veszek.
Hungaria Antiquarium Batthyány uca 2. szm.
Telefon 12-51. 692

Meghívó

husvét kirakatom megtekintésére.

Győződjön meg, hogy beszerzési áron vásárolhat az összes raktáron levő árukból.

Pető László

uri divatáru kereskedő
Szeged, Széchenyi tér 3.

inkább kiszólás és káromkodás formájában. Janek ellenben meggyőződéses antiszemita volt és igyekezett elveinek híveket is szerezni. Rendszeresen azzal szokta kezdeni, hogy nincs esze a magyarnak, mert mindent a zsidónak visz és a zsidó gazdagszik. Ő bizony jobban szereti az oroszokat, akik a zsidóval kurtán végeznek.

Ilyenkor egy-egy paraszti hallgató lassu mozdulattal kivette a pipát a szájából és megjegyezte:

— Nono... ők is csak emberek...

Némelyik beleszólt a vitába:

— Leütni mégse kéne őket, de valamit kéne csinálni... Mert hát mit csináljon az ember? El kell adni a buzát hatótvenért, aztán meg kell venni a lisztet tizennyolcért. Istentelenség az ilyen, kérem...

Janek ilyenkor tovább magyarázta:

— No lássa, ezt a zsidók csinálják... Magyarországon a pénz a zsidóknál van. Ha így megy tovább, minden az övék lesz...

— Arról nem lehessen tenni, — mondta egy németes kiejtésű mecenzéfi ember. — Másik kell segíteni. Nálunk Mecenzéfén megvan az összeszövetkezés. Megfogadkoztunk, hogy csak a szövetségi boltban vásárolunk és a zsidótól még gyufát se nem veszünk. Egy ujjal sem nyulunk hozzá, de kikergetjük.

Janek egyébként az ut utolsó szakában eltűnt a szemem elől. Egy alkalommal, mikor nem voltam jelen, összeszólalkozott valakivel. A szóváltásból verekedés lett és Janek az ágyruddal fejbevágtá az ellenfelét. Tragikus következményei az esetnek nem lettek, de Janeket lecsuk-

ták a hajó kóterébe.

A másik, akit ugyanez a sors ért, a cirkuszi bűvész volt, aki mindenféle mutatványokkal szokta szórakoztatni a publikumot. Botot egyensúlyozott egy ujján, kimászott a hajóról kiálló árbocrudra és ott tótágast állt a víz fölött, összekötöztette magát és egyszerre kibújt a kötelekből, krajcárt varázsolt a bádorpohár alá és más csodálatos dolgokat művelt. Egyszer a zsebkendőjében eltűntette egy sváb kinvándorlónak a koronáját és nem is volt hajlandó visszaadni. Az esetből verekedés keletkezett és a mutatványos egy fadarabbal behasította a sváb fejét. Az igazságszolgáltatás az egyik hajótestvér képében jelent meg. A mutatványos is néhány napra lecsukták, a további bűvészkedésről pedig letiltották.

A diák egy magasabb rangú vasuti tisztviselőnek volt a fia és mindenféle galibát csinált odahaza. Évek multával hallottam róla ismét, mikor hazakerült. Mint mozizongorista végigcsavarogta egész Középamérikát és megembere-sedve Kubából jött haza Magyarországra.

A hajónak volt egy néger alkalmazottja is. Valami alsóbbrendű munkát, surolást, edénymosogatást, vagy krumplihámozást végzett a konyhában. Az **amerikások**, akik már elég színes embert láttak odaát, ügyet se vetettek rája, de a többi népség napról-napra megbámulta. Egyszer, mikor valami rócskával vonult végig a fedélzeten, halottam, hogy mögötte vitatkoznak a magyarok:

— Mit gondolt kend, melegebb vére van az ilyen szerencsének, mint nekünk?

— Persze, hogy melegebb. Azért él Afrikában, ahol mindig süt a nap. Az felmelegíti a véré.

— No lássa, én nem hiszem. Én azt hiszem, hogy hidegebb a vére, mert máskülönbén nem bírná ki azt a nagy meleget. Az olyan embernek kell a melegebb vér, aki ott lakik, ahol nagy a hideg.

Legtarkább társaság volt az Ultonián a pincérek. A hajópincérség nem utolsó mesterség, de másodrangu hajóra, a fedélközi étterembe jobbajta pincér nem szegődik. Az ilyen hajók pincérei állandóan változnak, a legtöbbjük jobb hiányában vállalkozást egy utra. Ilyenek voltak az Ultonia pincérei is. Mindenféle náció képviselve volt közöttük.

Volt közöttük néhai urigyerék, akit a hamburgi tengerészeti akadémiáról csaptak ki, egy honvéddadnagy, aki Brassóban valami kártya-afférba keveredett és kénytelen volt otthagyni a katonaságot, egy bécsi plattenbruder, egy Jeremics nevű montenegrói, egy Alberti nevű olasz, aki már megjárta Abessziniát és Fiúme vidéki olaszok és horvátok. Egy Hoffmann nevű braunschweigi német, aki gimnáziumi emlékei alapján oly szépen tudta citálni Homerost, hogy még Deliannis Leonidás se értette meg, már járt Keletafrikában, ahol állítólag marhakereskedéssel foglalkozott. Nagyon kalandos történeteket tudott elmesélni az életéből, de azt nem lehetett kiszedni belőle, hogy miért kellett neki pont az Ultoniára kerülni pincérnek.

Mindenesetre műveltsége és intelligenciája azt árulták el, hogy nem ezzel a hivatással indult neki az életnek.